

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1937/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новак Рогановић, адвокат из ..., против туженог „Ресавске електране“ Д.О.О. из Деспотовца, чији је пуномоћник Јездимир Стојановић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2986/19 од 10.01.2020. године, на седници одржаној 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2986/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу, пресудом П1 574/17 од 09.04.2019. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име претрпљених и будућих душевних болова због умањења општеживотне активности износ од 280.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 150.00,00 динара, на име претрпљених и будућих физичких болова износ од 180.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, под претњом принудног извршења. Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 237.925,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а ако не плати у наведеном року, онда са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 2986/19 од 10.01.2020. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П1 574/17 од 09.04.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. Закона о парничном

поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 07.04.2017. године.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, ради исплате на име накнаде нематеријалне штете, као главног захтева, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизије туженог није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**